

[Pia Kjærsgaard]

noget andet, der truer økonomien, og det er, at eksportpriserne falder for tiden. Det kan ikke undgå at få betydning for udlandsgælden.

Mange andre forhold vil ikke blot i år, men også i årene fremover, få alvorlige konsekvenser for udlandsgælden. Det er ting som hybridnetfiaskoen, den statsfinansierede Storebæltsbro, miljøhysteriplanen, landbrugsindgrebene, der vil koste eksport, og mange andre negative ting.

Lånedanmarks firkløver har fået vores udenlandske långivere til at spærre øjnene op og derefter til at reagere. Den tidligere regering, der bestod af det tidligere så stærke Socialdemokrati, havde efterladt en kreditværdighed, der var på AAA. Kort tid efter låner regeringens tiltræden måtte denne værdighed reduceres til AA minus. Sporene fra den sidste periode med Socialdemokratiet fornægtede sig ikke. Men lånerregeringen havde fundet den tidligere regerings økonomiske program og fulgte i de følgende år denne linje. Det var derfor chokerende, men ikke overraskende, at udlandet ikke bifaldt en så elendig bogføring. For nylig reduceredes vores kreditværdighed yderligere, så vi er nu nede på AA, kort og godt fordi ingen i udlandet kan forstå, hvordan i alverden vi kan bruge så mange penge. Det er vi faktisk også mange herhjemme der ikke kan forstå.

Fremskridtspartiet har gennem årene fremkommet med mange løsninger på, hvordan der kan bringes orden i dansk økonomi, så også den urimelige udlandsgæld kan forsvinde. Bedrevidende politikere har hidtil afvist vore forslag, men deres egne løsningsmodeller har ikke givet et bedre resultat. Det ville gavne landets økonomi, hvis man tog sig tid til at lytte efter andre end egne rådgivere.

I en sidekommentar til denne forespørgsel, der jo drejer sig om, hvad der påtænkes fra regeringens side for at styrke eksporten, må handelstallene og deres offentliggørelse med. Måned efter måned offentliggøres to handelstal: det forkerte og det justerede. Hver gang de forkerte tal offentliggøres – det skal de jo altid først – er økonomiministeren helt oppe på dupperne med høj cigarføring, hvis tallene udviser en lille forbedring. Kort tid efter kommer så de korrigerede tal, der gang på gang viser, at der faktisk ikke var grund til optimismen, men det hører vi ikke så me-

get om fra økonomiministeren eller fra statsministeren.

Jeg vil mene, at det ville være mere troværdigt, hvis man kun udtalte sig om de korrekte tal, men det er måske den eneste måde, regeringen kan bevare lidt af sin selvoptimisme på.

Men tilbage til erhvervslivet og dets byrder, som senest det radikale støtteparti har pålagt ved sin miljøpolitik. Er man erhvervsdrivende og altså en del af fundamentet for vort velfærdssamfund, burde det ikke være dér, indsatsen for mere bureaukrati og afgifter skulle iværksættes. Hvorfor er der ikke sket den nødvendige nedskæring på det offentlige overforbrug, og hvorfor er der ikke sket en effektivisering af samme? Hvorfor er der ikke ført den indkomstpøolitik, regeringen lagde op til for år tilbage, og hvorfor skal over 2 mill. mennesker modtage deres indkomst fra det offentlige?

Det er spørgsmål, regeringen har grund til at være rystet over, men nej, man har jo selv sørget for, at det er sådan: 2 mill. mennesker under det offentlige. Til at fodre alle disse mennesker er der små 600.000 pesoner i de valutaindtjenende erhverv eller i de valutabevarende erhverv.

At vi bare sidste år købte for 40 mia. kr. på kredit, er en understregning af, hvor skidt det står til.

Fremskridtspartiet har gang på gang markeret sin afstandtagen til de mange skæverter, denne regering har lavet. Vi har taget afstand fra regeringens mange indgreb over for såvel private som over for erhvervslivet, og gang på gang har det vist sig, at vi trods vores alenegang har haft ret.

Det er derfor naturligvis ikke uden interesse, at vi nu skal have regeringens svar på dens planer for det erhvervsliv, man indtil nu har sjoflet så groft.

Berlingske Tidende forsøgte i går at komme denne debat i forkøbet og at komme lånerregeringen til hjælp ved at oplyse, at der ventes et markant fald i underskuddet på betalingsbalancen. En nærlæsning viste, at den artikel var behæftet med konklusioner af højst usikker art, og at oplysningen skyldtes et skøn hos nogle bankøkonomer, altså endnu en gang et falsk billede af virkeligheden.

Der er endnu ikke fremkommet tal – altså de foreløbige og de forkerte – fra Danmarks